

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Impios multò iustiore titulo citiùs mori, quàm pios.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Cap. XLVII. Multos juvenes, quia nocentes, morte jussè tolli, 517

nostri custodis officium est, ut nos in terram viventium introducat, quò introitus non patet, nisi per mortem. Maxime igitur curat nos in morte, quam conatur in conspectu Domini facere pretiosam. Iubet Christus, si pes vel manus nos scandalizet, eas abscindere, si oculus, illum nos eruere. Si nos ipsi nobis parcere non debemus, cur Angelus in pædagogum datus parcat, & morbum tollat, per quem mors venit, quæ nos ad cælum transmittit? Docet S. Thomas, Christum non habuisse Angelos custodes, sed ministros: nam ut Deus, erat ipse custos Angelorum, ut homo secundum animam fuit beatus, & ita non indignit custodibus secundum corpus, satis superque à Verbo diuino hypostaticè vnito protegebatur. Poterat igitur se etiam contra mortem, & multò validiùs, quàm vllus Angelus custos, si quem habuisset, protegere, & tamen id non fecit, sed sponte morti se obtulit, dicens: *Ego animam meam pono. Cur? quia sic oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam corporis sui: immò sic & nostras animas in eandem gloriam introducere. Tantum ergo abest à seuitia Dei, mors innocentum, ut etiam à favore & amore illius proficiatur: non quòd tales morte, sed quòd vitâ dignos iudicet meliore. Non aufert talentum plumbi, qui talento id auri commutat. Non injuriam, sed gratiam facit, qui morbis, qui catenis, qui carcere liberat, qui valetudinem, qui libertatem donat. Si laboranti grata est quies, si ambulanti jucundum hospitium; si seminanti messis optata; debet etiam mors homini non grauis videri, per quam ad quietem, ad mansionem, ad messem præmiorum peruenitur. Loquimur enim de morte hominis innocens, qui quia in benedictionibus seminat, de benedictionibus & metetur.*

CAPVT XLVII.

Multos immaturam mortem obire, qua, ob delictum, digni, & non iam innocentes sunt.

Petrus & Charon duo sunt piscatores hominum: vterque suam cymbam, vterque suos pisces habet: ille filios Ecclesie, iste filios mortis, vehit siue sint filij Ecclesie, siue

Matth. 18:

S Thom. 1. p. 1.
q. 113, art. 4.
ad. 1.

Luc. 24. 16.

I.

Tet 3

sive non. De Ethnicis, quidam mortem indignè tulerunt, voluissentque numquam mori; at cur illi semper viverent, si Christiani debent mori? In Ecclesia autem, sicut in reti pisces, quidam sunt boni, quidam mali. Boni mortem optant, ut portum, mali formidant, ut principium calamitatis, quare & ipsi vellent semper vivere. Sed meritò non annuit eorum votis Dominus. Nam si justos atque innocentes, sine injuria, immò peculiari gratia misericordiaque Dei, ante tempus, vita privari constat, quid iam dicemus, si impios subinde celeriter emori videamus? Nemo indignatur magistratui aut Principi, cum audit ab eo furem ad patibulum, latronem ad rotam, veneficam ad rogum esse condemnatam; quis Deo succenserebatur idem facienti? Ipsa saepe matres filijs suis mortem optant, cum malè se gerunt; & natos numquam fuisse cupiunt: quid mirum est, si Deus mortem illis infert, qui mortem & mille grauiora mernerunt? Profectò, sicut justos ad præmia, ita impios rapit ad supplicia, quandocumque illi videtur. Tu ipse gallinam, quæ oua non parit, mactas: arborem, quæ fructum non facit, excindis; & te Deus non excindat, tot annis nullum fructum facientem? Narrabo, quod docti pijque Authores his verbis narrauerunt.

II.

Ex Limona
rio Ioan. Eui-
rati refert
Matth. Ra-
der. part. I
Virid. Annot.
ad 1. Febr.

Pæmen religiosissimus erat Anachoreta, ad quem, conscientia tranquillenda causâ, venerat Agathonicus Praeses Cœnobij S. Sabba, quem nocte appetente in proximum dimisit spelæum. Seniebat tam atrox hiems, & Agathonicus per noctem frigore obrignerat. Postea à luce conuenit illum Pæmen, ad quem Agathonicus: Ignosce Pater: & Pæmen: Quid est fili? & Agathonicus: Duram pertuli noctem. frigore concretus propè perij: Ego, inquit Pæmen, frigus nullum sensi. Quid ita, inquit Agathonicus, non frixisti? etiam nudus? Leo, inquit Pæmen, iuxta ad latus accubuit, & me calefecit. Enimverò à feris olim discerpendus sum. Nam cum pastorem ouium quondam agerem, vidi peregrinum à canibus inuadi, discerpi & deuorari, nec succurri misero, cum possem, nec prohibui. Decretum ergo diuinitus est, ut ego quoque pari mortis genere, occumbam. Post triennium inde discerptus interijt. Miraculo par erat, inter leones, Danielis instar, dormire. Hoc miraculum, aut certè calefacientis leonis beneficium ingenuè confessus est Pæmen. Ne tamen superbè illud jactare